

че имъ: това ѣ дѣло то Бжїе да вѣрвате въ оногѡва, когото прати той.

30 И рѣкоха мѡ: каквѡ чѡдо прочее правишъ ты да видиме, и да ти фанеме вѣра; що ракѡтишъ;

31 Отцѡ те наши мѡдоха мѡнна въ пѡстыната, каквѡто ѣ писано: хлѣбъ ѡ некѡто имъ даде да мѡдѡтъ:

32 Я Исхсѡ имъ рече: истина истина ви говоримъ защѡ не мѡвсѣи ви даде хлѣбъ ѡ некѡто: но Отецѡ мой ви дава хлѣбъ истинный ѡ некѡто.

33 Защо то Бжїю хлѣбъ ѣ оный който слѡзи ѡ некѡто, и дава животъ мѡрѡ.

34 Я оний мѡ рѣкоха: Господи, дай ни секога тѡа хлѣбъ.

35 Я Исхсѡ имъ рече: азъ самъ хлѣбъ животный: който иде при мене не ще да ѡгладнѣе: и който вѣрѡва въ мене не ще да ѡжаднѣе никога.

36 Но рѣкохъ ви, защѡ и видѣхте ме и не вѣрвате.

37 Ѣичко то що то ми дава Отецѡ ще да дойде при мене, и който иде при мене не щемъ да го испадимъ вжнъ:

38 Защо то азъ слѣзохъ ѡ некѡто не да правимъ вола та мѡа но вола та на оногѡва, който ме ѣ пратиъ.

39 Я тѡа ѣ вола та на Отцѡ моего, който ме ѣ пратиъ да не загѡвимъ ни ѣано ѡ онѡа што то ми ѣ далъ, но да го воскресимъ въ послѣдний дѣнь.

40 Защо то тѡа ѣ вола та на оногѡва който ме ѣ пратиъ защѡ всѡкой който види сына и вѣрѡва въ него да има животъ вѣченъ: и азъ ще да го воскресимъ въ послѣдний дѣнь.

41 Роптѣха прочее и даде те за него, защѡто рече: азъ самъ хлѣво, който ѣ слѣзналъ ѡ некѡто:

42 И говорѣха: не ѣ ли тѡа Исхсѡ сынъ Исифовъ на когото нѣе знаеме ваща мѡ и мѡйка мѡ; каквѡ прочее говори той, че ѡ некѡто ѣ слѣзналъ;

43 Ѣговори Исхсѡ, и рече имъ: не роптѣте междѡ себе.

44 Никой не може да дойде при мене, ако Отецѡ който ме ѣ пратиъ, не го привлече, и азъ ще да го воскресимъ въ послѣдний дѣнь.

45 Писано ѣ въ прорѡцы те: (защо) сиѡки те ще да вждатъ надчени ѡ Бга, секой прочее който ѣ члѡв ѡ Отцѡ, и надчилъ, ще да дойде при мене.

46 Нѣ че ѣ видѣлъ нѣкой Отцѡ, но токмѡ оный който ѣ ѡ Бга, той ѣ видѣлъ Отцѡ.